

mig, der rejste det i Finansudvalget. Det vandt Tilslutning hos de Herrer, men jeg kan ikke se, at det skulde kunne forhindre mit Parti i paa et Partimøde at beslutte, at denne Sag skulde bringes offentlig frem, og at vi ikke skulde vente netop med et Spørgsmaal som dette om Sundfartens Ophør eller Fortsættelse, indtil Finansudvalget kunde faa en Konferéce med den højtærede Indenrigsminister, og Finansloven kan komme til Behandling en Gang i Januar Maaned. Jeg siger, at det er en Sag, som ikke taaler at opsættes saa længe, og det er fuldt ud ærligt at rejse denne Sag her i Tinget. Det kan heller ikke siges at være en Sag, vi have taget fra Venstre. Det var mig, der rejste Spørgsmaalet derom. Det ærede Medlem siger saa, at dette Forslag ikke er i Overensstemmelse med vort Program, og det anser han for en Mangel ved vort Forslag. Jeg gad vidst, om det ærede Medlem vilde have stemt for Forslaget, dersom der havde staaet 22 Aar i Stedet for 25 Aar. Jeg tror det ikke, jeg tror tværtimod, at det i saa Tilfælde vilde have givet ham endnu mere Anledning til yderligere Opposition mod Forslaget, og jeg tror ikke, det vilde have fundet større Behag for hans Øjne derved. Jeg vil villig indrømme, at 22 Aars Alderen kunde være en tilstrækkelig høj Aldersgrænse for Opnaaelse af kommunal Valgret. Kan man af en Mand i 22 Aars Alderen forlange, at han skal være Soldat og lade sig slaa ihjel for sit Fædreland, saa kan man uden Tvivl ogsaa give en Mand i den Alder Valgret. Dette er derfor ogsaa en Fordring, vi have opstillet i vort Program, en Fordring, som vi fastholde, og som vi fremdeles ville fastholde, men af den Grund er det dog ikke givet, at vi i Øjeblikket finde det praktisk og formaalstjenligt at fremsætte Krav derom i et Lovforslag som dette. Derfor have vi ikke gjort det. I øvrigt vil jeg slutte med at udtale over for det ærede Medlem, at naar han har stillet sig op og vil give det Udseende af, at Venstre alene skulde have Privilegium paa alt, hvad der hedder kommunal Valgret her i Landet, og at ikke andre skulde have Lov til at komme frem med Forslag i den Retning, saa tager det ærede Medlem meget fejl, og hvis Venstre vil have dette Privilegium, saa vil jeg i hvert Tilfælde anmode de Herrer om at røgte det paa en forsvarlig Maade, saaledes at Demokratiet kan være tjent med at have dem til at vogte paa denne vigtige Sag, men det synes jeg ikke, at De-

mokratiet kan være efter det Forslag, her foreligger.

J. C. Christensen: Det er ikke mig, der har bragt Spørgsmaalet om Sundfarten fra Finansudvalget ned i Folketinget, det er det ærede Medlem, men Sagen bliver ikke bedre, fordi det ærede Medlem siger, at det var ham, der rejste Spørgsmaalet i Finansudvalget, jeg synes snarere den bliver værre. Egentlig har jeg kun bedt om Ordet for en kort Bemærkning for at sige, at det var ikke min Hensigt her i Dag at angribe den socialdemokratiske Gruppe som saadan, men det var kun min Hensigt at angribe den Fremgangsmaade, som denne Gruppe i den seneste Tid har begyndt at praktisere over for forskellige Lovforslag. Endelig skal jeg gøre den Bemærkning, at alt, hvad jeg har sagt for at karakterisere denne Fremgangsmaade, har det ærede Medlem maattet lade staa uimodsaagt og urørt.

Ordføreren for det første Forslag (P. Christensen): Jeg finder mig foranlediget til over for det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (Klausen) at gøre et Par Bemærkninger. Det ærede Medlem fremdrog Udvalgsforhandlinger og sagde, at det Forslag, som han og hans Meningsfæller havde indbragt i Tinget, havde ligget ganske roligt i Udvalget. Dette maa jeg, som havde den Ære at være Formand i dette Udvalg, protestere imod. Forholdet var det, at vi holdt en Del Møder, vi indkaldte Ændringsforslag, og vi bleve i det hele taget færdige saa vidt, at Forslaget kunde gaa til anden Behandling, men det forekom os da, at den højtærede Indenrigsminister paa dette Omraade havde overtraadt sin Kompetence ved at stadfæste Skattevedtægter for forskellige Provinsbyer her i Landet, som efter vor Formening vare i Strid med Kommunalloven, og vedtoge da i Udvalget, før vi gik videre at rette nogle Spørgsmaal desangaaende til Indenrigsministeren. Udvalget modtog ogsaa Svar paa dette Spørgsmaal, men dette var af den Art, at man ikke var tilfreds dermed, og hele Udvalget, det ærede Medlem ogsaa, blev da enigt om at rette en Forespørgsel til den højtærede Indenrigsminister om dette Emne. Paa Grund af Rigsdagens Slutning omkring den tyvende i Marts Maaned naaede vor Beslutning imidlertid ikke at komme frem til Tinget, da den, saa vidt jeg erindrer, var dateret den 19de Marts. Jeg vil derfor